

30Si 103 2020

Okresní soud v České Lípě
DATOVOU SCHRÁNKOU

v [REDAKCE] dne 18. května 2020

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel: [REDAKCE]
[REDAKCE]

ID datové schránky pro doručení dokumentů: [REDAKCE]

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **7 C 59/2012**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **7 C 59/2012**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **11.12.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedené ID datové schránky pro doručení dokumentů:

[REDAKCE]

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zařadit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovoluujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

[REDAKCE]

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 22177 / 2020 Ev. číslo: ffccd757-a9ed-4828-84b5-b1a5e5659abb
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 785514469
 Věc: Žádosti o informace

Odesílatel:

ID schránky: Typ datové schránky:

Osoba: Adresa:

Dodáno do DS dne: 18.05.2020 15:53:37 Odesláno do DS dne: 18.05.2020 15:53:37

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:

Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:

Lhůta končí: K rukám: Ne

Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 3

Sériové číslo certifikátu: 5070fd Platnost: 30.10.2019 - 18.11.2020

Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK

Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 18.05.2020 15:53:37)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 18.05.2020 15:04:12

Datum a čas autom. ověření: 18.05.2020 16:03:14

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Okresní soud v České Lípě	7C592012.pdf									
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					

Čas ověření příloh: 18.05.2020 16:03:14 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaheno vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude

Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí

Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést

Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=spĺňuje	N=nespĺňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 103/2020
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 20. května 2020

ŽADATELKA: [REDACTED]

Vážení,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 18.05.2020, Vám v příloze zasilám v anonymizované podobě konečné rozhodnutí ve věci zdejšího soudu 7 C 59/2012.

příloha: 1x

S pozdravem

Mgr. Roman Kořátko v. r.
předseda soudu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jarmily Potužákové a soudců JUDr. Barbory Jodasové a Mgr. Ondřeje Matoucha ve věci

žalobce: [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátkou JUDr. Marií Vítkovou
sídlem v České Lípě, Pátova 394

proti
žalovanému: **město Doksy**
sídlem náměstí Republiky 193, 472 01, Doksy
zastoupený advokátem JUDr. Oldřichem Filipem
sídlem v České Lípě, Jiráskova 613

o určení neplatnosti směnné smlouvy a o zaplacení částky 650 000 Kč, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 7 C 59/2012-383 ze dne 13. 12. 2018 ve znění opravného usnesení č.j. 7 C 59/2012-396 ze dne 15. 4. 2019

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výrocích I. a II. **mění** tak, že se žaloba zamítá.
- II. **Žalobce je povinen** nahradit žalovanému na nákladech řízení před okresním soudem částku 55 720,50 Kč a na nákladech odvolacího řízení částku 38 735 Kč, vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Oldřicha Filipa, advokáta v České Lípě.
- III. **Žalobce je povinen** zaplatit České republice – Okresnímu soudu v České Lípě na nákladech řízení 99 374 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem, výrokem I. okresní soud určil, že směnná smlouva uzavřená mezi účastníky dne 23. 4. 2001, podle níž byl povolen vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí pod [REDAKCE] s právními účinky vkladu ke dni 4. 5. 2001 je neplatná v té části, jíž žalobce směnili se žalovaným část parcely [REDAKCE] [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² za parcelu [REDAKCE] a za část parcely [REDAKCE] lesní pozemek, vše v [REDAKCE] [REDAKCE] a které byly podle původního pozemkového katastru součástí pozemku [REDAKCE] a to vše v těch mezích a hranicích tak, jak byla vytyčena hranice pozemku [REDAKCE] dle původního pozemkového katastru znaleckým posudkem Vysokého učení technického v Brně, Fakulty stavební č. [REDAKCE]. Výrokem II. uložil okresní soud žalovanému povinnost zaplatit žalobci za část parcely [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² v k.ú. [REDAKCE] částku ve výši 650 000 Kč a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Výrokem III. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 51 656 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Marie Vítkové, právní zástupkyně žalobce. Výrokem IV. pak uložil žalovanému povinnost zaplatit České republice – Okresnímu soudu v České Lípě náklady řízení ve výši 99 374 Kč rovněž ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.
2. Okresní soud rozhodoval o žalobě o určení neplatnosti části směnné smlouvy uzavřené účastníky 23. 4. 2001, na základě které se žalovaný stal vlastníkem parcely [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² v k.ú. [REDAKCE] a na základě které se oproti tomu stal žalobce vlastníkem pozemkové parcely [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² a pozemkové parcely [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² tamtéž s tím, že pozemky uvedené ve směnné smlouvě byly označeny na základě geometrického plánu č. [REDAKCE] ze dne 21. 2. 2001. Parcela č. [REDAKCE] a část parcely č. [REDAKCE] o celkovém rozsahu [REDAKCE] m² však byly v době před uzavřením směnné smlouvy ve skutečnosti ve vlastnictví žalobce, neboť se jednalo o jeho historický majetek a došlo tedy „ke směně“ jeho pozemku za jeho vlastní nikoliv za pozemek žalovaného a proto po žalovaném požaduje zaplacení částky 650 000 Kč, jako hodnoty uvedených částí parcel určené znaleckým posudkem, neboť nesměněné parcely nelze vydat, když byly znehodnoceny přípojkami plynu. Žalovaný se žalobě bránil s tím, že nedošlo k žádnému pochybení při zápisu parcely KN č. [REDAKCE] do vlastnictví žalovaného a proto byl oprávněn ke směně pozemků [REDAKCE] podle směnné smlouvy, neboť žalobce nemohl být vlastníkem těchto parcel v době uzavření směnné smlouvy, neboť ve vztahu k parcele č. [REDAKCE] neuplatnil řádně a včas svůj restituční nárok. Okresní soud posoudil věc po právní stránce podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., konkrétně ust. § 34, § 41, § 611 a § 588 a dále podle § 488, § 489, § 451 odst. 1 a § 559 občanského zákoníku a vyšel rovněž z ustanovení zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku a dospěl k závěru, že po formální stránce směnná smlouva obsahuje veškeré náležitosti, když jde o dvoustranný závazek, podle kterého si strany směňují věc za věc, předmět směny je ve smlouvě jasně a správně označen a je zřejmý účel smlouvy, přičemž zároveň smlouva obsahuje i všechny náležitosti dané ustanovením § 37 odst. 1 občanského zákoníku, čímž došlo mezi účastníky ke vzniku závazkového právního vztahu, podle kterého žalobce měl povinnost převést do vlastnictví žalovaného pozemky specifikované ve smlouvě oproti povinnosti žalovaného převést své pozemky na žalobce. Žalobce svým závazkům ze směnné smlouvy dostal, zatímco žalovaný nikoliv, když v rozsahu parcely p.č. [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² v k.ú. [REDAKCE] převedl do vlastnictví žalobce věc, která nebyla v jeho vlastnictví, resp. věc, která byla ve vlastnictví žalobce a v uvedeném rozsahu tak došlo ke směně pozemku žalobce za pozemek žalobce. Jako předběžnou otázku řešil, zda žalobce řádně uplatnil nárok na vydání pozemků v rámci restituce podle zákona č. 229/1991 Sb., a to pozemků p.č. [REDAKCE] který patřil do přídělů [REDAKCE] rodičů žalobce, jež jej vnesli do užívání JZD Štědrá. Okresní soud dovodil, že žalobce v rámci restitučního řízení řádně požádal o vydání veškerých nemovitostí náležejících do přídělů [REDAKCE] (dle aktuálního přecíslování parcel) o parcelu [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m², že mu tato parcela byla vydána a v uvedeném rozsahu přešla do vlastnictví žalobce. Pokud žalobce směnili tuto část parcely ve svém vlastnictví také za parcelu ve svém vlastnictví p.č. [REDAKCE] a za část parcely [REDAKCE], vše v k.ú. [REDAKCE], směnili tak o [REDAKCE] m² méně a žalovaný

na jeho úkor získal o stejnou výměru více. Ohledně tohoto rozsahu proto nemá směnná smlouva právní následky zamýšlené smluvními stranami podle § 39 občanského zákoníku, neboť je pro rozpor se zákonem neplatná, přičemž jde o neplatnost absolutní. Žalobce by měl současně nárok na vydání parcely č. [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m², jelikož však tato parcela je znehodnocena přípojkami plynu a žalobce tak nemá o tuto parcelu zájem, přiznal mu soud nárok na zaplacení částky 650 000 Kč jako obvyklé ceny nemovitosti stanovené znaleckým posudkem, kterou měl podle smlouvy směniti, avšak reálně nesměnil. Žalovaný se tak bezdůvodně o tuto částku pro absolutní neplatnost části směnné smlouvy obohatil, a proto bylo žalobě i v této části vyhověno. Okresní soud shledal, že na určení neplatnosti směnné smlouvy je dán naléhavý právní zájem ve smyslu § 80 o.s.ř., neboť žalobce se nemůže svého nároku domoci jinou cestou. Úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení podle § 142 odst. 1 občanského soudního řádu a žalovanému uložil nahradit státu náklady řízení, které stát vynaložil podle § 148 odst. 1 o.s.ř.

3. Proti tomuto rozsudku se včas odvolal žalovaný a navrhl, aby krajský soud rozsudek okresního soudu změnil a žalobu zamítl, eventuálně aby rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení. Je přesvědčen, že okresní soud dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a věc nesprávně právně posoudil, neboť směnná smlouva, kterou účastníci uzavřeli 23. 4. 2001 je v celém rozsahu platná, což bylo potvrzeno vkladem do katastru nemovitostí pod č.j. [REDAKCE] Katastrálního úřadu v České Lípě a tyto skutečnosti byly katastrálním úřadem podrobně potvrzeny i v listinách, které byly provedeny k důkazu. Dále namítá, že soud nesprávně vykládá příslušná ustanovení zákona č. 229/1991 Sb., o půdě, přičemž je nesporné, že žalobce ve vztahu ke konkrétnímu a jemu známému pozemku o výměře [REDAKCE] m² ve svůj prospěch nepostupoval podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 229/91 Sb., který stanovil kumulativní povinnost uplatnit nárok u pozemkového úřadu a zároveň vyzvat povinnou osobu k vydání. Žalobce tuto podmínku nesplnil, ohledně tohoto pozemku nárok neuplatnil u pozemkového úřadu, který ve věci restitučního nároku žalobce vydal rozhodnutí, které nabylo právní moci. Žalobce měl možnost využít žaloby proti rozhodnutí pozemkového úřadu dle § 9 odst. 6 zákona o půdě, přičemž této možnosti nevyužil. S odstupem mnoha let pak nelze uplatnit nárok „žalobou na určení“, neboť je tím obcházen smysl a účel restitučního zákonodárství a v této souvislosti odkázal na stanovisko pléna Ústavního soudu č. j. Pl. ÚS – st 21/05. Žalovaný odvolání následně ještě podáním z 8. 8. 2019 doplnil a poukázal v něm na skutečnost, že z geometrického plánu ze dne 10. 7. 1992 vyhotoveného [REDAKCE] z Geodézie ČS, a.s. na žádost žalobce je zřejmé oddělení části pozemku [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m², dále vedeného pod novým [REDAKCE] a již v době zahájení restitučního procesu podle zákona o půdě žalobce srozumitelně identifikoval „svůj“ pozemek mající výměru [REDAKCE] m², který nechal geometrickým plánem oddělit a na který hodlal uplatnit restituční nárok podle zákona o půdě. Pokud jde o splnění zákonných kumulativních podmínek předpokládaných ustanovením § 9 odst. 1 zákona o půdě, je z listin zřejmé, že žalobce písemně uplatnil u Okresního pozemkového úřadu v České Lípě nárok s tím, že předmětem restituce pod písm. b) uplatněného nároku jsou pozemky v obci [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] hektaru. Žalobce vyzval také písemně Severočeské státní lesy Teplice výzvou k vydání nemovitosti podle zákona o půdě dne 20. 7. 1992, kde výslovně odkazuje na geometrický plán z 10. 7. 1992 a domáhá se vydání pozemku [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m². Restituční nárok žalobce byl vyřízen rozhodnutím Okresního úřadu v České Lípě, Okresního pozemkového úřadu z 22. 6. 1994, značka [REDAKCE] jímž byla schválena dohoda s povinnou osobou Lesy ČR s.p. a rozhodnutí konkrétně vyjmenovává v restituci vydané pozemky [REDAKCE] včetně uvedení výměr a označení pozemku dle katastru nemovitostí [REDAKCE] a žalobce byl v tomto rozhodnutí poučen o právu odvolání. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno 23. 6. 1994. I přesto, že žalobce chtěl vydat část pozemku číslo [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m², označeného dle GP [REDAKCE] z roku 1992 jako p.č. [REDAKCE] tak ohledně tohoto konkrétního pozemku neuplatnil nárok u pozemkového úřadu, byť držitele pozemku vyzval k vydání. Nesplnil proto zákonnou podmínku § 9 odst. 1 zákona o půdě, a proto pozemkový úřad o tomto pozemku nerozhodl, stalo se tak

však jen chybou žalobce. Žalobce také proti rozhodnutí pozemkového úřadu nepodal odvolání. Žalobce tedy v průběhu několika let trvajících restitučního řízení již na počátku identifikoval pozemek o výměře [REDAKCE] m², který měl získat do vlastnictví, avšak ohledně tohoto pozemku nevyužil předepsaný zákonný postup podle speciálního zákona, tj. zákona o půdě. Žalovaný v této souvislosti odkazuje na písemné sdělení Okresního úřadu Česká Lípa – Okresního pozemkového úřadu ze dne 16. 9. 1996, zn. [REDAKCE] z něhož vyplývá, že žalobce uplatnil restituční nárok u tohoto úřadu dne 11. 5. 1992, a to pouze na parc. [REDAKCE] dle katastru nemovitostí pro k. ú. [REDAKCE]. Dále odkazuje na přípis Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa z 21. 12. 2006, sp. zn. [REDAKCE] adresovaný žalobci, z něhož též jednoznačně vyplývá, že parcela p.č. [REDAKCE] o jejíž vydání zažádal žalobce Severočeské státní lesy 20. 7. 1992, mu nebyla vydána, protože nebyla předmětem restitučního nároku a geometrický plán [REDAKCE] se proto nikdy neuskutečnil a nebyl do katastru nemovitostí zapsán ani zakreslen. Z přípisu vyplývá též, že Severočeské lesy vydaly celou parcelu KN [REDAKCE] na základě ustanovení § 2 zák. č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku ČR do vlastnictví obcí městu [REDAKCE]. Při zápisu parc. č. [REDAKCE] do vlastních města [REDAKCE] tak nedošlo k žádnému pochybení a město [REDAKCE] bylo vlastnický oprávněné ke směně pozemků podle směnné smlouvy [REDAKCE].

4. Žalobce ve vyjádření k odvolání žalovaného navrhl, aby rozsudek okresního soudu byl jako věcně správný potvrzen. Okresní soud provedl všechny účastníky navržené důkazy, tyto důkazy správně v souladu s § 132 o.s.ř. hodnotil a jeho rozhodnutí je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a zejména je přesvědčen, že v řízení bylo prokázáno, že při uplatnění svého restitučního nároku postupoval v souladu se zákonem o půdě. Znaleckým posudkem Vysokého učení technického v Brně, Fakulty stavební č. [REDAKCE] bylo prokázáno, že parcela p.č. [REDAKCE] o celkové výměře [REDAKCE] m², vše v k. ú. [REDAKCE] které žalovaný směnili se žalobcem jako pozemky ve svém vlastnictví za pozemek p.č. [REDAKCE] byly součástí přídělů [REDAKCE] ohledně něhož žalobce uplatnil restituční nárok a byly tedy ve vlastnictví žalobce, nikoliv žalovaného. Hranice přídělů č. [REDAKCE] byla vytyčena citovaným znaleckým posudkem a žalobci se v rámci směnné smlouvy dostaly jako protiplnění nemovitosti ve výměře o [REDAKCE] m² menší než nemovitosti, které on sám převedl do vlastnictví žalovaného. Protože bylo v řízení prokázáno, že není možné navrácení v původní stav, protože došlo k znehodnocení pozemku přípojkami a to po zápisu vlastnického práva k pozemku pro žalovaného, okresní soud mu správně přiznal nárok na zaplacení finanční náhrady za nemovitost, kterou měl podle směnné smlouvy získat, avšak nezískal. Částka 650 000 Kč byla stanovena jako obvyklá cena nemovitosti znaleckým posudkem.
5. Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a shledal odvolání důvodným.
6. Vzhledem k tomu, že soudní řízení bylo zahájeno před 1. 1. 2014, tedy před účinností zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., o.s.ř. ve znění pozdějších předpisů, krajský soud projednal odvolání žalovaného podle dosavadní právní úpravy (článek II bod 2 přechodných ustanovení novely zákona č. 293/2013 Sb.).
7. Krajský soud vyzval účastníky usnesením ze dne 29. 7. 2019 č.j. 36 Co 172/2019-405 podle ustanovení § 101 odst. 4 o.s.ř., zda souhlasí s projednáním odvolání proti napadenému rozsudku bez nařízení odvolacího jednání. Žalovaný s rozhodnutím o odvolání bez nařízení odvolacího jednání souhlasil, žalobce se nevyjádřil, čímž dal ve smyslu § 101 odst. 4 o.s.ř. najevo, že s takovým postupem souhlasí a krajský soud proto rozhodl o odvolání bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 214 odst. 3 o.s.ř.
8. Jde o sporné řízení a okresní soud při posuzování nároku žalobce správně vycházel ze zjištěného skutkového stavu, který účastníci svojí aktivitou určili, vycházel tedy z tvrzení účastníků a jimi navržených důkazů. Účastníci byli okresním soudem poučeni o koncentraci řízení ve smyslu ustanovení § 118 odst. 1 o.s.ř., jak vyplývá z protokolu o jednání ze dne 12. 9. 2013 a důsledkem

této skutečnosti je, že následně již nemohou uplatňovat skutečnosti a důkazy, které mohli uplatnit do skončení prvního jednání (§ 118b odst. 1 o.s.ř.) s výjimkou skutečností a důkazů uvedených v poslední větě § 118b o.s.ř. Tento důsledek platí rovněž pro odvolací řízení.

9. Před okresním soudem proběhlo řádné dokazování, okresní soud vycházel z důkazů navržených účastníky a veškeré důkazy řádně provedl. Jednotlivá skutková zjištění okresního soudu popsaná v odst. 4 až 19 jsou správná, okresní soud však neučinil žádné skutkové zjištění ze spisu Okresního úřadu v České Lípě - Okresního pozemkového úřadu sp. zn. [REDAKCE] zejména z jeho rozhodnutí ze dne 22. 6. 1994, které nabylo právní moci 11. 7. 1994, přestože i důkaz uvedeným spisem (a to každou listinou), jak je zřejmé z protokolu o jednání ze dne 10. 12. 2013, řádně provedl. Odvolací soud proto aniž uvedený důkaz opakoval (srov. rozhodnutí NS 21 Cdo 2401/08) z tohoto důkazu učinil skutková zjištění sám a zjistil z něho, a to z výzvy k vydání nemovitosti podle zákona 229/91 Sb. adresované dne 20. 7. 1992 žalobcem Severočeským státním lesům, že žalobce požádal o vydání pozemkové parcely [REDAKCE] dle geometrického plánu č. [REDAKCE] z roku 1992 o výměře [REDAKCE] m² v katastrálním území [REDAKCE]. Dne 2. 6. byla mezi Lesy České republiky, státním podnikem a žalobcem uzavřena dohoda o vydání majetku podle zákona č. 229/1991 Sb., podle níž Lesy České republiky vydávají nemovitosti s příslušenstvím a součástmi, nyní v evidenci nemovitostí zapsané na [REDAKCE] číslo evidenčního listu [REDAKCE] pro k. ú. [REDAKCE], tedy pozemkové parc. [REDAKCE] žalobci, který tyto nemovitosti přijímá. V čl. III dohody je deklarováno, že dohoda podléhá schválení pozemkovým úřadem v České Lípě, a to formou rozhodnutí vydaného ve správním řízení. Veškerá práva a povinnosti spojená s vlastnictvím nemovitostí přecházejí na oprávněného dnem schválení dohody pozemkovým úřadem. Dne 6. 6. 1994 podaly Lesy České republiky Hradec Králové, s. p. návrh k okresnímu úřadu, Pozemkovému úřadu v České Lípě na schválení dohody o vydání nemovitosti podle zákona č. 229/1991 a jak je zřejmé z rozhodnutí Okresního úřadu v České Lípě, Okresního pozemkového úřadu ze dne 22. 6. 1994 dohoda podle § 9 odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb. mezi povinnou osobou, tedy Lesy České republiky, s. p., Hradec Králové a oprávněnou osobou, [REDAKCE] jejímž předmětem je vydání [REDAKCE] pozemků v k. ú. [REDAKCE] konkrétně pozemků evidovaných v pozemkové knize pod č. [REDAKCE] včetně uvedení výměr a označení pozemků dle katastru nemovitostí [REDAKCE] byla schválena. Obdobně okresní soud neučinil žádná skutková zjištění ze sdělení Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, katastrální pracoviště Česká Lípa z 21. 12. 2006 založené na čl. 33 adresované žalobci, kterou provedl důkaz při jednání dne 12. 3. 2013. Odvolací soud z této listiny zjistil, že katastrální úřad se v ní vyjadřuje k pochybnostem žalobce o oprávněnosti vlastnického práva města [REDAKCE] k pozemkům zapsaným v katastru nemovitostí č. [REDAKCE] [REDAKCE] které byly předmětem směnné smlouvy uzavřené mezi účastníky 23. 4. 2001 s tím, že ve svém zpochybnění se žalobce odvolal na geometrický plán číslo [REDAKCE] zhotovený geodézií ČS, a.s. 13. 7. 1992 a kterým byla parcela [REDAKCE] rozdělena na [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² a [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m². To znamená na historický majetek obce [REDAKCE] a majetek restituční podle zemědělského přidělu [REDAKCE] (přidělci [REDAKCE] [REDAKCE]). Z této listiny dále vyplývá, že katastrální úřad sdělil žalobci, že na základě zákona 229/1991 Sb. zažádal Severočeské státní lesy 20. 7. 1992 o vydání p.p. [REDAKCE] dle [REDAKCE] [REDAKCE]. Tato parcela mu však vydána nebyla, protože nebyla předmětem restitučního nároku a [REDAKCE] se proto nikdy neuskutečnil a nebyl do katastru nemovitostí zapsán ani zakreslen. Podle údajů katastru nemovitostí vyhotovovali srovnávací sestavení pouze na část přidělu [REDAKCE] a to na části parcel bývalého pozemkového katastru (PK parcely) [REDAKCE] které tvořily parcely [REDAKCE]. Tyto parcely pak byly žalobci vydány rozhodnutím okresního Pozemkového úřadu v České Lípě č.j. [REDAKCE]. Šetřením na katastrálním úřadě však bylo zjištěno, že celá parcela [REDAKCE], z jejíž části by vznikla parcela [REDAKCE] podle výše citovaného geometrického plánu byla součástí zemědělského přidělu [REDAKCE] pro k.ú. [REDAKCE] pro přidělce [REDAKCE]. Zároveň však celá tato parcela [REDAKCE] byla evidována na knihovní vložce [REDAKCE] pozemkové knihy jako historický majetek obce [REDAKCE].

Severočeské lesy vydaly celou parcelu [redacted] která se podle srovnávacího sestavení parcel č. [redacted] ze dne 18. 2. 1995 skládala z parcely [redacted] o výměře [redacted] m² obci [redacted] na základě § 2 zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku ČR do vlastnictví obcí. Parcela [redacted] o výměře [redacted] m² byla zapsána na [redacted] položkou výkazu změn [redacted] a položkou výkazu změn [redacted] jako historický majetek obce, protože obě PK parc. č. [redacted] jsou vedeny na knihovní vložce č. [redacted] pozemkové knihy jako historický majetek obce [redacted]. Závěrem katastrální úřad konstatuje, že po přezkoumání všech podkladů a listin, které má Katastrální pracoviště v České Lípě k dispozici, nedošlo k žádnému pochybení při zápisu parcely [redacted] do vlastnictví města [redacted]. Z toho také vyplývá, že město [redacted] bylo vlastnický oprávněné ke směně pozemků [redacted] podle směnné smlouvy [redacted].

10. Při přezkumu věci odvolací soud vychází ze skutkových zjištění okresního soudu doplněných odvolacím soudem, jak je výše uvedeno. Z provedených důkazů tedy vyplývá, že rozhodnutí Okresního úřadu v České Lípě – Okresního pozemkového úřadu ze dne 22. 6. 1994 [redacted] [redacted], kterým byla schválena dohoda oprávněného žalobce s povinnou osobou, Lesy ČR, s.p. neobsahuje kromě vyjmenovaných pozemků evidovaných v pozemkové knize jako č. [redacted] [redacted] v katastru nemovitostí jde o pozemky [redacted] **žádný další pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako [redacted] o výměře [redacted] m²**, a to z důvodu, že žalobce takový nárok u pozemkového úřadu neuplatnil, o čemž svědčí listina založená ve spise pozemkového úřadu ze dne 11. 5. 1992 nazvaná „uplatnění nároku na vrácení zemědělského majetku podle zákona č. 229/1991 Sb.“
11. Odvolací soud se neztotožňuje s právními závěry okresního soudu, když má za to, že okresní soud nesprávně vyložil příslušná ust. zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, dále jen zákona o půdě.
12. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb., nárok uplatní oprávněná osoba u pozemkového úřadu a zároveň vyzve povinnou osobu k vydání nemovitosti. Povinná osoba uzavře s oprávněnou osobou do 60 dnů od podání výzvy dohodu o vydání nemovitosti.
13. Podle § 9 odst. 2 dohoda podléhá schválení pozemkovým úřadem formou rozhodnutí vydaného ve správním řízení. Podle § 9 odst. 3 rozhodnutí pozemkového úřadu o neschválení dohody rozhodne na návrh účastníka soud. Jestliže ani soud dohodu neschválí, vrátí věc pozemkovému úřadu k rozhodnutí ve věci. Podle § 9 odst. 4 citovaného zákona, nedojde-li k dohodě podle odst. 1, rozhodne o vlastnictví oprávněné osoby k nemovitosti pozemkový úřad. Podle § 9 odst. 6 citovaného ustanovení proti rozhodnutí pozemkového úřadu podle odstavců 3, 4 a 5 je možno podat žalobu k soudu.
14. Podle § 9 odst. 8 účastníky řízení podle tohoto ustanovení jsou oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání nemovitosti u pozemkového úřadu a povinná osoba.
15. Ve stanovisku uveřejněném pod č. 34/1993 Sb. soudních rozhodnutí a stanovisek, vydávaném Nejvyšším soudem k některým ustanovením zákona č. 229/1991 Sb., bylo vyloženo, že dohodu o vydání nemovitosti uzavřenou mezi oprávněnou osobou (§ 4 zákona č. 229/1991 Sb.) a povinnou osobou (§ 5 téhož zákona) schvaluje pozemkový úřad (§ 9 odst. 2 zákona) ve správním řízení, jehož účastníkem je vedle osob uvedených v § 9 odst. 8 zákona každý, jehož práva a právem chráněné zájmy či povinnosti mohou být tímto rozhodnutím dotčeny (§ 14 zákona č. 71/1967 Sb.). Účel, jemuž má sloužit rozhodnutí pozemkového úřadu podle zákona č. 229/1991 Sb., je dvojitý. Za 1) vyřešit otázku povinnosti k vydání nemovitosti a za 2) rozhodnutí o vlastnictví oprávněné osoby k nemovitosti. Dohoda oprávněné a povinné osoby podle § 9 odst. 2 zákona o půdě má povahu smlouvy, k níž je třeba rozhodnutí příslušného orgánu, jak to má na zřeteli ustanovení § 47 odst. 1 občanského zákoníku **a tato dohoda oprávněné a povinné osoby je účinná až rozhodnutím pozemkového úřadu o schválení dohody (§ 9 odst. 2**

zákona č. 229/1991 Sb.). Rozhodnutí pozemkového úřadu o schválení dohody oprávněné osoby a povinné osoby podle posledně citovaného ustanovení má povahu rozhodnutí realizujícího institut zvláštního způsobu restituce (rehabilitace) práv původního vlastníka nemovitosti (srovnej § 4 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb.), za splnění určitých zákonem stanovených a vymezených předpokladů. **Rozhodnutí pozemkového úřadu o schválení dohody oprávněné osoby a povinné osoby je rozhodnutím o vlastnictví oprávněné osoby k nemovitosti, stejně tak jako je tomu u rozhodnutí uvedeného orgánu podle § 9 odst. 4 zákona o půdě.**

16. Podle § 135 odst. 2 věta druhá o.s.ř. bylo-li vydáno příslušným orgánem rozhodnutí o otázkách, o nichž mu přísluší rozhodnout, soud z tohoto rozhodnutí jiného orgánu vychází.
17. Tak je tomu i v případě rozhodnutí pozemkového úřadu podle § 9 odst. 2 zákona o půdě, které je třeba chápat jako rozhodnutí o vlastnictví oprávněné osoby k nemovitosti, nejde jen o rozhodnutí deklarující právní stav, ale o rozhodnutí realizující institut zvláštního způsobu restituce práv původního vlastníka a tedy tato práva konstituující, soud pak nemůže v občanském soudním řízení dospět k rozhodnutí, jímž by s poukazem na ustanovení § 80 písm. c) O. S. ř. určil vlastnictví jiné fyzické osoby nebo právnické osoby k nemovitosti než té oprávněné osoby (§ 4 zákona č. 229/1991 Sb.), o jejímž vlastnictví k nemovitosti bylo rozhodnuto rozhodnutím o schválení dohody oprávněné osoby a povinné osoby podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona o půdě nebo rozhodnutím podle § 9 odst. 4 zákona o půdě. To platí vždy, pokud nedošlo ke zrušení rozhodnutí pozemkového úřadu, např. na základě obnovy řízení, popřípadě na základě ústavní stížnosti (srov. k tomu č. 34/1993 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek a rozsudek NS ČR 28 Cdo 1443/99).
18. Za situace, kdy žalobce neprokázal (a v tomto směru nesl důkazní břemeno), že by pozemkový úřad schválil dohodu o vydání nemovitosti [redacted] o výměře [redacted] m² žalobci, ani že o vlastnictví žalobce k předmětnému pozemku rozhodl pozemkový úřad podle § 9 odst. 4 zákona o půdě se žalobce nestal vlastníkem [redacted] v katastrálním území [redacted] závěr okresního soudu o nabytí vlastnictví žalobcem k části uvedené pozemkové parcely o výměře [redacted] m² nemůže obstát, neboť soud je ve smyslu § 135 odst. 2 o.s.ř. rozhodnutím pozemkového úřadu vázán.
19. Stejně tak nesprávný je i závěr okresního soudu, že žalovaný nebyl oprávněn ke směně pozemku p.č. [redacted] podle směnné smlouvy ze dne 23. 4. 2001, neboť žalovanému nepatřila. Tento závěr okresního soudu je vyvrácen mimo jiné i sdělením Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa adresovaným žalobci 21. 12. 2006, který naopak svědčí o tom, že město [redacted] bylo oprávněno ke směně pozemků [redacted] neboť tyto přešly do vlastnictví města [redacted] na základě zákona o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí jako historický majetek obce [redacted]
20. Ústavní soud pak ve stanovisku Pl. ÚS – St 21/05 dospěl k závěru, že žalobou o určení vlastnického práva nelze obcházet smysl a účel restitučního zákonodárství. Takovým je i zákon č. 229/1991 o půdě. Ze stanoviska pléna Ústavního soudu plyne, že ochrany vlastnického práva, k jehož zániku došlo před rokem 1948 prostřednictvím zpochybnění právních skutečností, na základě nichž k takovému zániku došlo, se nelze domáhat za použití obecných občanskoprávních institutů (žaloby na určení práva či žaloby na vyklizení a žaloby na vydání věci), ale pouze způsoby stanovenými restitučními předpisy.
21. Krajský soud na rozdíl od okresního soudu dospěl k závěru o platnosti směnné smlouvy, a proto ze všech výše uvedených důvodů rozsudek okresního soudu ve výrocích I. a II. podle ustanovení § 220 odst. 2 o. s. ř. změnil a žalobu zamítl.
22. V souvislosti se změnou rozsudku bylo třeba znovu rozhodnout o nákladech řízení u okresního soudu (§ 224 odst. 1 a 2 o. s. ř.). Protože ve věci byl úspěšný žalovaný, má právo na náhradu nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř. za právní služby spočívající v odměně advokáta za

přípravu a převzetí, vyjádření k žalobě (č.l. 30), doplnění vyjádření žalovaného (č.l. 68) a za účast při jednání dne 12. 9. 2013, 10. 12. 2013, 20. 2. 2014, 15. 4. 2014, 1. 10. 2015, 10. 12. 2015, 14. 2. 2017, 10. 4. 2018, 12. 6. 2018 a 11. 12. 2018, tj. celkem 13 hlavních úkonů po 3 100 Kč, za 1 úkon v poloviční sazbě 1 550 Kč spočívající ve vyjádření žalovaného k námitce podjatosti znalce č.l. 269, celkem 41 850 Kč (§ 9 o odst. 4 vyhlášky č. 177/19 96 Sb.). Dále má právo na náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3, citované vyhlášky ve výši 300 Kč za 1 úkon, tedy 4 200 Kč a na částku 9 670,50 Kč, jako DPH ve výši 21 % z obou uvedených částek. Celkem jde o částku 55 720,50 Kč. K zaplacení byla žalobci stanovena lhůta podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

23. V odvolacím řízení má žalovaný právo na náhradu nákladů řízení, které sestává ze zaplaceného soudního poplatku z odvolání v částce 34 500 Kč a odměny za zastupování advokátem za sepsání odvolání, tedy za jeden hlavní úkon po 3 100 Kč, jeden režijní paušál 300 Kč a 21 % DPH z těchto částek, 735 Kč. Celkem jde o částku 38 735 Kč.
24. O nákladech státu bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 o.s.ř., podle kterého má stát podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Náklady za podané znalecké posudky a znalečné činí 103 374 Kč, žalobce na ně složil 4 000 Kč na záloze a vzhledem k tomu, že byl ve věci neúspěšný, je proto povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu v České Lípě 99 374 Kč, rovněž do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není přípustné odvolání.

Lze proti němu podat dovolání prostřednictvím advokáta do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně, u Okresního soudu v Liberci, ale pouze tehdy, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Liberec 16. října 2019

JUDr. Jarmila Potužáková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Böhmová.

Michaela
Böhmová
Digitálně
podepsal Michaela
Böhmová
Datum: 2019.12.04
08:08:39 +01'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 11.12.2019, ve výroku II., III. vykonatelnosti dne 15.12.2019. Připojení doložky provedla Irena Žáková dne 08.01.2020.